

Myšlenka

Chiara Lubichová setkání s nevěřícími

Loppiano únor 1998

Otázka: Dialog v mnohém přesahuje jednoduchou toleranci, která ve své době byla výdobytkem a je stále nejistou hodnotou v naší společnosti. Jestliže před dvěma staletími Lord Stanope mohl říci, že tolerance (...) „bude jednou zamítnuta jako urážka, bylo protože předvídal den – doufejme, že dnešní – kdy se staneme vnímaví na vyšší hodnotu, kterou je dialog: tedy druhého nejen tolerovat, ale hluboce ho respektovat, přijímat různé názory za účelem diskuse a především pro to, abychom vytvořili vztah jako skuteční bratři. Co bys řekla k této úvaze?

Chiara: Určitě si myslím, že dialog velice překonává toleranci, i když bych ji nepodceňovala zcela, protože je třeba, aby na určitých místech byla, protože tak není alespoň boj, nebojuje se. Dialog je ale zcela něco jiného, je to vzájemné obohacení, je to mít se rádi. Znamená to, už se cítit bratry, znamená to vytvořit bratrství všech na této zemi, takže je to zcela něco jiného.

Dialog, samozřejmě, je skutečný, pokud je veden skutečnou láskou. Láska je skutečná tehdy, pokud je nezištná; pokud tomu tak není, co je to za lásku? To je egoismus. Vy jste mě dali různé otázky o této možnosti, že v lásce je možná zištnost, i v samotném dialogu. Byl by to dialog vedený bez lásky, takže by to nebyl dialog, bylo by to něco jiného. Proselytismus. Proselytismus musí zůstat za dveřmi, nemůže tu být, protože jinak to není dialog. Dialog znamená milovat, to, co máme uvnitř z lásky k druhému, pak také obdržet a obohatit se; to je dialog: stát se, jak říkají naši gen, „lidmi pro celý svět“, kteří mají uvnitř všechny ostatní, kterým se podařilo udělat svou část. To bys řekla.

Vzpomínám na první doby, když jsme začali, jak nám poradili, že směr, který máme držet, je láska. Ale to, co jsme měli na mysli je, že láska je nezištná; nemůžeš milovat někoho, abys ho získal, nemáš milovat proto, aby sis vytvořil svou skupinku, abys někoho ovlivňoval, třeba ve svém úřadě, ve škole... ne: máš milovat pro to, abys miloval. Postupovali jsme tak z nadpřirozeného důvodu, protože máme toto křesťanské přesvědčení, tady to můžeme dělat, abychom dosáhli bratrství, hodnoty, kterou je bratrství všech, ale ne proto, abychom někoho získali... Právě proto jsme získali spoustu lidí, následně, protože lidé si připadali svobodní, viděli krásu tohoto života, šli za námi.

I my se rozvineme velmi, i na poli lidí jiných přesvědčení, pokud budeme milovat takto.